

اهداف و نتایج یادگیری دانش آموزان در حوزه تربیت و یادگیری ادبیات فارسی در پایان دوره های تحصیلی عبارت اند از:

این حوزه شامل دو بخش زبان و ادبیات است. زبان، فرآیندی است که از درک و دریافت سخن آغاز می شود و به تولید کلام معنادار می انجامد. ادبیات، تولیدی مرکب و چند سطحی است که واج، واژه، معنا، نحو، سجع و جنبه هنری را نیز شامل می شود. کارکرد هنری زبان در قالب ادبیات ظاهر می شود.

زبان و ادبیات فارسی، رمز مویت ملی و سبب پیوستگی و وحدت همه اقوام ایرانی و گنجه گران ارجی است که گذشته را به حال و آینده پیوند می دهد. در این حوزه، دانش آموزان با پیکره نظام مند و عناصر سازه ای زبان به گونه ای روشمند و علمی آشنا می شوند و توانایی خلق و محارث و آفرینش در این حوزه را کسب می کنند.

بنیاد ارتباط انسان با دیگران بر زبان است. آموزش زبان، بستری مناسبی را برای پرورش مهارت ها و ارزش های اخلاقی دانش آموزان در قالب های متنوع زبان و ادبیات به صورت شفاهی، دیداری و نوشتاری و برای مقاصد و مخاطبان گوناگون فراهم می کند که شامل یادگیری زبان، یادگیری از طریق زبان و یادگیری درباره زبان می باشد. بیشترین فعالیت روزمره ما، هنگام گفت و گو با دیگران و استفاده از رسانه ها توسط زبان شکل می گیرد. زبان دو کارکرد اصلی دارد:

- ابزاری برای ارتباط در مرادوات اجتماعی،

- ابزاری برای ایجاد زیبایی هنری که همان ادبیات است.

آموزش زبان و ادبیات فارسی، با رویکرد ارتباطی انجام می گیرد و بر انتقال ارزش های فرهنگ اسلامی ایرانی تاکید دارد.